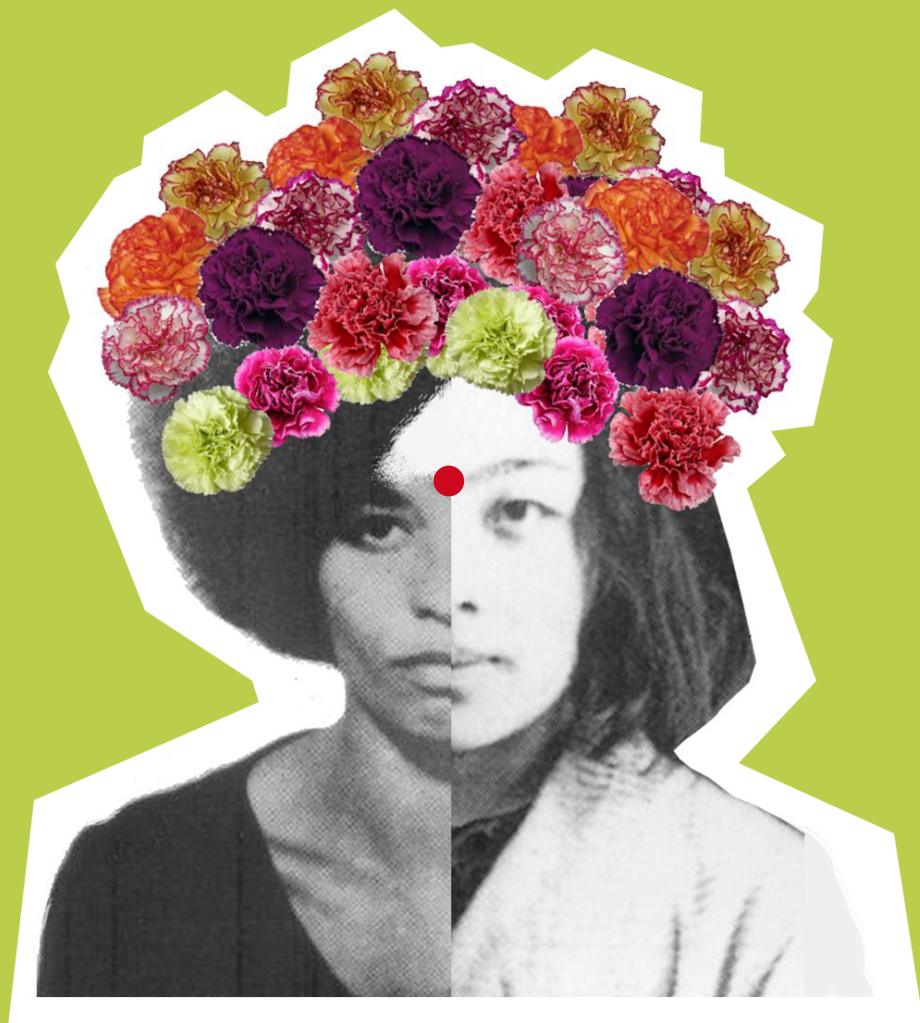

TRAÇANT VINCLES

***GUIA D'INTERCULTURALITAT I TREBALL
EN XARXA A L'ASSOCIACIONISME EDUCATIU***

**Casals de Joves
de Catalunya**

esplac
Espais Catalans

ÍNDEX

1. Presentació	3
2. Introducció a la interculturalitat	4
2.1 Reptes que tenim a les nostres entitats	4
2.2 La interculturalitat com a ulleres per mirar la diversitat	6
a) Assimilacionisme	6
b) Multiculturalisme	6
c) Interculturalitat	7
3. Estratègies	9
3.1 Construir entitats inclusives	9
3.2 Treball en xarxa: sentit polític del treball en xarxa	12
4. Com utilitzar el mapa?	16

1. Presentació

«L'acte de creació més genuí i coherent no consisteix a produir noves imatges, sinó a assignar contingut a les existents». *Joan Fontcuberta*

Durant els últims anys, tant a Esplais Catalans com a la Federació de Casals i Grups de Joves de Catalunya hem arribat a la conclusió que als nostres espais hi ha molt poca presència de persones racialitzades o amb històries de migració, fenomen que sovint traduïm com a poca "diversitat cultural".

Com a entitats juvenils de lleure educatiu que treballem per a la transformació social, aquest escenari ens interpel·la perquè ens fa entendre que estem esdevenint espais que, d'alguna manera, estan excloent a una part important dels infants i joves del territori en el qual incidim.

Partint d'aquesta anàlisi compartida, i assumint que som entitats poc diverses en altres aspectes, durant l'últim any hem estat treballant conjuntament en l'elaboració d'un mapa virtual que recull diferents col·lectius que treballen en favor de la diversitat cultural, funcional, de classe, sexo-afectiva o de gènere. L'objectiu és que els esplais i els casals de base coneguin quines d'aquestes entitats incideixen als seus territoris per tal

que hi puguin establir algun tipus de col·laboració, fomentant així el treball en xarxa.

La guia que teniu entre les mans, a banda de presentar el mapa i mostrar el seu funcionament, té diversos objectius: en primer lloc, exposar de forma entenedora quins són alguns dels mecanismes que fan que esdevinguem entitats que tenim pràctiques excloents; en segon lloc, presentar i contextualitzar la interculturalitat com a model a seguir per esdevenir espais més inclusius; i per últim, proposar algunes eines per tal d'afavorir el treball en xarxa dels esplais i casals de base.

Abans d'entrar en matèria, creiem interessant remarcar que hem elaborat aquesta guia sense cap persona o col·lectiu migrant i/o racialitzat entre les seves autores, cosa que pot semblar un error de partida. Vam prendre aquesta decisió perquè el que ens interessava, més que apropiari-nos del discurs d'aquests col·lectius, era fer l'exercici de construir un posicionament des de la nostra experiència en l'associacionisme educatiu.

2. Introducció a la interculturalitat

2.1 Reptes que tenim a les nostres entitats

*Estat de la qüestió:
vivim en societats racistes?*

La coexistència de diverses cultures en un mateix territori, els moviments migratoris i la necessitat de gestionar la diversitat cultural són fenòmens que s'han donat al llarg de la història i no són exclusius de societats com la nostra. En aquest sentit, és important tenir present que els moviments migratoris entre països del Sud Global són majoritaris respecte els que es produeixen del Sud al Nord.

Els moviments migratoris Sud-Nord que en l'actualitat tenen un impacte en la nostra societat es van iniciar entre finals del segle XX i principis del XXI. Cal no oblidar que aquests moviments estan fortament influenciats per fenòmens protagonitzats fonamentalment per països del Nord Global com la colonització, la globalització econòmica, les creixents desigualtats arreu del planeta, diversos conflictes bèl·lics i, més recentment, qüestions mediambientals. D'aquesta manera, en qüestió de relativament poc temps, la nostra societat passa a ser un territori no només exportador de mà d'obra (emigració) sinó també importador (immigració).

Aquesta conjuntura fa que a la nostra societat emergeixin escenaris de diversitat cultural que poden desencadenar conflictes entre diferents grups culturals, sobretot si existeix una història de contacte problemàtica entre ells, marcada per fenòmens com els que hem comentat fins ara.

D'aquesta manera, entre la nostra societat i diferents col·lectius migrants i racialitzats, s'estableix una relació de poder asimètrica segons la qual la nostra societat té la capacitat –i el privilegi– d'anomenar i construir la identitat d'aquests col·lectius. Aquesta construcció del que s'ha anomenat “l'altre” es realitza partint de la nostra cosmovisió i es coneix com a **alterització**.

En construir un altre grup cultural des dels nostres propis valors i experiències, és molt probable que ho acabem fent des de **l'essencialisme cultural**. Això vol dir que atribuirem una sèrie limitada de característiques a un grup definit com a “cultural”, i assumirem que aquestes característiques són compartides per tots els membres d'aquest grup, reduint la seva pluralitat i les seves identitats a un estereotip carregat prejudicis.

2. Introducció a la interculturalitat

Normalment, pressuposem que aquest conjunt de característiques que atribuïm al grup alteritzat (com poden ser la seva llengua o les seves pràctiques i costums) suposen un desavantatge pels seus membres a l'hora d'accedir a una ciutadania de ple dret. Seguint la lògica de les **perspectives del dèficit**, tan habitual als contextos escolars, tendim a explicar la seva exclusió a partir de les seves pròpies característiques. D'aquesta manera, aquests col·lectius són construïts com a “deficitaris”.

Aquesta visió degradada dels diferents grups culturals ens pot portar fàcilment a reproduir discursos, representacions, comportaments o afectes **xenòfobs i racistes** a l'hora de relacionar-nos amb ells, tant en espais d'interacció quotidiana com en el marc de les institucions.

Com es tradueix aquesta lògica als nostres espais?

Com és d'esperar, la tendència descrita fins aquí afecta els nostres casals de Joves i esplais, i és l'arrel d'una de les problemàtiques que fa anys que intentem treballar: la poca presència de persones racialitzades o amb històries de migració –el que sovint encabim dins del concepte de “diversitat cultural”– als nostres espais.

Tal com fem amb les nostres pròpies identitats, quan construïm els nostres projectes ho fem des del punt de vista com nosaltres veiem el món i la resta de persones, de manera que la cultura en la qual ens socialitzem juga un paper central en aquesta construcció.

Per tant, el primer pas per canviar aquesta realitat és ser conscients que estem creant espais educatius des d'uns determinats valors i pràctiques que poden suposar **barreres a la participació** i a la inclusió per a persones que pertanyen a col·lectius migrants i racialitzats. Només prenent consciència d'això, i assumint que ens equivocarem, podem començar a detectar i a intentar eliminar aquestes barreres.

2. Introducció a la interculturalitat

2.2 La interculturalitat com a ulleres per mirar la diversitat

Abanda de fer una detecció de la problemàtica i veure com ens afecta als espais, és important que siguem capaces d'establir una estratègia per eliminar les barreres a la inclusió i a la participació de qualsevol infant o jove, vingui d'on vingui i sigui quin sigui el seu bagatge cultural.

Per fer-ho, considerem que ens hem de basar en els principis de la **perspectiva intercultural**, un dels grans models de gestió de la diversitat cultural vigents en alguns països receptors de fluxos migratoris.

Abans d'endinsar-nos en la perspectiva intercultural, exposarem breument les principals característiques de dos models predecessors que també han proposat fórmules de gestió de la diversitat cultural: l'assimilacionisme i el multiculturalisme. Creiem necessari realitzar aquest pas ja que, tant els èxits com els fracassos d'aquests dos models, han servit per inspirar la perspectiva intercultural.

desvinculant-se així de la seva cultura d'origen. Només les persones que siguin capaces de realitzar aquest procés passaran a ser ciutadanes de ple dret, i això suposadament farà que deixin de patir qualsevol mena de discriminació derivada del seu origen i bagatge cultural. D'aquesta manera, s'estableix que són les persones migrades i racialitzades les que han de fer el pas per igualar-se –assimilar-se– a la majoria.

Es tracta d'un model on l'homogeneïtat és, alhora, un punt de partida i una finalitat: constitueix un punt d'inici, ja que s'entén que la societat receptora o dominant és homogènia en un estadi previ al contacte cultural, i és precisament l'aparició d'altres grups culturals la que genera una tensió que posa en qüestió aquesta homogeneïtat; i és una finalitat donat que l'objectiu és que la cultura majoritària absorbeixi a la minoritària per fer desaparèixer la tensió que s'havia generat i les desigualtats que suposadament se'n deriven.

a) *Assimilacionisme*

El model assimilacionista proposa que les persones pertanyents a col·lectius migrants i racialitzats realitzin un procés pel qual vagin adoptant la llengua, els valors i la identitat de la cultura dominant,

b) *Multiculturalisme*

El multiculturalisme és una perspectiva que sorgeix a la segona meitat del segle XX com a reacció a la uniformitat cultural promoguda per l'assimilacionisme.

2. Introducció a la interculturalitat

Entre els principis bàsics d'aquesta perspectiva, podem destacar el respecte envers totes les cultures, el dret a la diferència o la voluntat d'organitzar la societat garantint la igualtat de tracte i d'oportunitats de totes les persones, independentment de la seva cultura, raça, religió o llengua. Malgrat l'existència d'aquests principis comuns, a cadascuna de les societats on s'ha aplicat, aquest model s'ha materialitzat en polítiques públiques molt diferents.

Tot i que la proposta multicultural supera alguna de les deficiències del model assimilacionista, ha estat criticada per la seva tendència a la fragmentació social. Segons aquestes veus, el model es limita a promoure la coexistència entre diferents cultures, però no estableix les condicions per afavorir la convivència i la interrelació entre aquestes. Per tant, el model no aconsegueix corregir les desigualtats entre aquests grups ni l'accés desigual als recursos.

c) *Interculturalitat*

La perspectiva intercultural és, per sobre de tot, un model en construcció que va néixer per intentar donar resposta a les limitacions que presenten els models multiculturalista i assimilacionista. També és

l'horitzó al qual des d'Esplais Catalans i Casals de Joves volem arribar, sent conscients que, actualment, a les nostres entitats s'hi segueixen perpetuant desigualtats i discriminacions.

Definim la perspectiva intercultural a partir dels següents tres eixos: equitat, reconeixement de la diversitat i interacció positiva. Des de Casals de Joves i Esplais Catalans, treballem per assegurar la igualtat d'accés, de drets i d'oportunitats a les persones d'origens culturals diversos. És a dir, hem de treballar per garantir l'**equitat** a les nostres entitats.

És important que, quan parlem d'equitat, analitzem aquest model amb les ulleres del pensament crític. Com diu Mostafà Shaimi al seu article "Catalunya intercultural?"¹, la interculturalitat és una perspectiva que tendeix a posar la cultura al centre i que pot operar com una "cortina de fum" sobre alguns tipus de desigualtat, com ara aquells relacionats amb aspectes més materials. Per tant, per garantir l'equitat, primer hem d'assumir que vivim en societats estructuralment racistes i deixar d'entendre que la diversitat cultural és quelcom només propi de la gent que ha vingut de fora del país, reconeixent que es tracta d'un element present a totes les societats.

¹ Shaimi, M. (28/09/2018). Catalunya Intercultural?. Diari Ara. Recuperat de:

www.ara.cat/opinio/mostafa-shaimi-catalunya-intercultural_0_2096790479.html

2. Introducció a la interculturalitat

A més, no n'hi ha prou amb garantir l'equitat, sinó que també cal **reconeixer la diversitat cultural** i fomentar el seu coneixement i visibilitat. Entenem que la diversitat sempre ha format part de la vida quotidiana i no és quelcom inèdit que calgui gestionar de manera instrumental. Per tant, és imprescindible el reconeixement del dret dels infants i joves a **expressar les seves creences i conviccions** i també el seu dret a **exercir i manifestar la seva identitat cultural**.

I més enllà del simple reconeixement, ha d'haver-hi, també, una **interacció positiva** basada en relacions actives i de col·laboració entre grups que normalment no tenen aquests vincles, treballant sobre els aspectes comuns. En aquest sentit, necessitem la interculturalitat per llegir diverses situacions comunicatives que no són pròpies del marc cultural hegemònic. D'aquesta manera, serem capaces de poder créixer i deixar de considerar la cultura com quelcom rígid per començar a veure-la com un resultat de moltes i diverses influències, en un procés de canvi constant.

I perquè això passi, és important fomentar la **comunicació horitzontal** utilitzant, no només les eines de comunicació dominants, sinó també altres eines que garanteixin que la comunicació parteix de punts diferents als de la cultura hegemònica. A més, **rebutgem les formes d'imposició de la cultura hegemònica i de marginació de les cultures minoritzades a la nostra societat**. Per tant, és imprescindible fer una anàlisi interna profunda per detectar aquestes formes d'imposició en les nostres pràctiques quotidianes i així erradicar-les.

Volem posar èmfasi en la interculturalitat com una eina que s'utilitza per descriure els mecanismes de la interacció comunicativa entre dos o més individus que es perceben com a membres de cultures diferents. En aquesta interacció els aprenentatges s'activen i es generen situacions inesperades. Només les situacions socials autèntiques poden fomentar l'aprenentatge real. Per tant, l'activitat té una forma molt indeterminada, però de gran poder creador.

3. Estratègies

Ja hem analitzat la realitat de les nostres entitats i també hem definit a partir de quin marc volem desenvolupar les nostres accions. Només ens falta concretar com ho aterrem en el nostre entorn més proper, i és aquí on hem identificat dues vies d'acció clares.

Per una banda, creiem important que **totes les persones puguin tenir cabuda a les nostres entitats**. A més, com que també tendim a reproduir les discriminacions que existeixen a la societat, cal que garantim la inclusió i el dret a la participació de tots els infants, joves i famílies que formen part de les entitats. Per tant, cal que revisem les

nostres pràctiques per tal d'enderrocar les barreres que poden impedir-ho.

Per altra banda, també és vital **fomentar el treball en xarxa** i els espais de participació on hi siguin involucrats col·lectius, entitats i/o persones que aportin perspectives diverses, sortint de la nostra bombolla quotidiana. D'aquesta manera, creem co-neixement de manera col·laborativa a través de la identificació i del reforç de les característiques, tant aquelles que compartim com les que ens fan diferents, fomentant el sentiment de pertinença a la comunitat, l'enriquiment social i la consolidació de valors comuns.

3.1 Construir entitats inclusives

Com hem comentat, moltes de les discriminacions que es donen a la societat també es manifesten dins de les nostres entitats. Això es tradueix, entre d'altres, en **barreres ocultes** que construïm i que dificulten la inclusió i la participació d'infants, joves i famílies de determinats col·lectius. Per tant, el primer pas és detectar-les per tal de fer-les visibles i **eliminar-les per crear espais segurs i còmodes**.

La millor manera de començar és fer una **autodiagnosi** de la nostra entitat. Posem com a exemple l'***Enquesta d'Inclusió i Diversitat d'Esplac***, que va servir per fer una radiografia, a nivell global, de l'estat dels espais de l'associació, i que va culminar en l'***Informe d'Inclusió i Diversitat d'Esplac***. Us animem a respondre aquesta enquesta i a debatre a la vostra entitat sobre quines mancances i quines fortaleeses teniu en quant a inclusió per, tot seguit, definir els passos necessaris per eliminar les barreres. Us suggerim, a més, algunes preguntes per incitar aquest debat:

3. Estratègies

- *Hi ha espais en particular on hi manqui representació d'algun col·lectiu?*
- *Teniu i feu públics mecanismes de denúncia de discriminacions?*
- *Teniu algun protocol contra discriminacions? Específicament, teniu protocol antiracista? Heu debatut la necessitat de tenir-ne un?*
- *A quins espais i a través de quins mitjans feu difusió de les vostres activitats? Per què? En quins idiomes?*
- *Quin és el perfil de les famílies que reben les beques i altres ajudes?*
- *Treballeu en xarxa amb entitats del vostre barri o poble? Quin és el perfil d'aquestes entitats?*
- *A la vostra entitat es reproduïxen dinàmiques racistes?*

Creiem, també, que aquest procés d'autodiagnosi ha d'anar en paral·lel a l'aplicació d'una sèrie d'estratègies destinades a **fomentar el qüestionament intern** a les nostres entitats. En aquest sentit, durant els darrers anys, la Federació de Casals de Joves de Catalunya ha implementat un conjunt d'accions com la creació del joc *Black and White* amb l'objectiu de posar de manifest les desigualtats i discriminacions existents entre diferents grups culturals. També ha organitzat jornades amb temàtica intercultural i antiracista com el *Transforma* de 2017. Finalment, ha revisat tant els seus protocols interns com als seus posicionaments públics i ha creat una càpsula formativa d'interculturalitat que ofereix de forma gratuïta als casals federats.

A més a més, trobem algunes accions en aquest sentit impulsades de forma autònoma per diferents casals de base. Un exemple podem trobar-lo al Casal de Joves de Porta que, el 2019, va decidir oferir a les seves participants un curs de monitores de lleure amb perspectiva intercultural coordinat conjuntament amb l'Escola Lliure el Sol.

3. Estratègies

Aquests processos d'autodiagnosi i qüestionament intern poden ser l'inici del procés de transformació de les nostres entitats i convertir-se en **estratègies concretes**. Els esplais Turons, Espurna, Totikap i La Lluna participen en el projecte [VincularXEducar](#), que els ha fet adonar-se que no són tan inclusives com pensaven i que tenen barreres que impedeixen la participació d'alguns col·lectius.

Les estratègies comencen per **millorar l'atenció personalitzada, tant amb infants com amb famílies**: l'esplai Turons s'ha adonat que cal acompanyar els infants més detingudament en les dinàmiques pròpies de l'esplai, i que moltes vegades les informacions generals per a les famílies no arriben com s'esperen. De la mateixa manera que no ens relacionem igual amb tots els infants, **tampoc hem de relacionar-nos igual amb totes les famílies**. Una forma de fer-ho pot ser **fomentant la comunicació cara a cara i no tant per correu electrònic**.

L'esplai Espurna també considera important **tenir molta paciència en la comunicació i no forçar l'assistència**. A més, han hagut de donar importància **al treball en xarxa amb altres agents educatius**, com per exemple l'escola o serveis socials, per tal de poder treballar-hi de manera transversal i conjunta. El Totikap, per exemple, assigna aquesta tasca a monitores concretes, per tal de donar-li la màxima atenció. Per elles, el treball amb els diversos agents educatius ha estat un dels grans aprenentatges, creant una xarxa de vincles entre esplais, caus, serveis socials i escoles que fa més rica la tasca educativa.

Pel que fa a colònies, campaments i rutes, La Lluna han replantejat els **àpats**, mostrant als infants que **totes tenim uns hàbits diferents a casa** i que a través d'ells podem fomentar una "convivència plural". En aquest context, també s'han replantejat la **distribució dels llits en condicions mixtes i no mixtes**, així com els moments per posar-se el banyador. Els quatre esplais consideren que el procés de revisió interna que estan vivint **suposa un aprenentatge molt ric per a tothom**.

Per acabar, a l'Enquesta d'Inclusió i Diversitat, els esplais d'Esplac van detectar una **manca de formació**. Us recordem que al [Mapa d'entitats](#) hi trobareu una llarga llista d'entitats que ofereixen formació i assessorament. De totes maneres, aquí hi podeu consultar algunes de les propostes:

3. Estratègies

- **Sos Racisme** té un catàleg de formacions sobre migracions, drets humans, discriminació...
- A **BCN Acció Intercultural** hi trobareu formacions sobre rumors i narratives discriminatòries i interculturalitat i de l'Oficina per la No Discriminació.
- **DiomCoop**, la cooperativa d'iniciativa social que busca donar resposta a les necessitats d'inclusió social i laboral de les persones immigrants en situació de vulnerabilitat, també ofereix formacions.
- **La Xixa Teatre** ofereix tallers mitjançant eines teatrals.
- Podeu demanar el catàleg de formacions

del **Centre d'Estudis Africans**, on hi trobareu formacions sobre interculturalitat, rumors, diversitat religiosa i feminisme i interculturalitat, entre altres.

Per acabar, també us deixem alguns **recursos** en l'àmbit de la interculturalitat:

- **Entre Terres** (Stop Mare Mortum, Servei Civil Internacional i Eduxarxa).
- **Eina Didàctica per al Treball Intercultural als Espais Educatius**. (Grup Interreligió del Raval i Grup d'Educació Comunitària del Raval).
- **Guia de recursos de material didàctico para trabajar la interculturalidad**. (Proyecto Integración)

3.2 Treball en xarxa: sentit polític del treball en xarxa

Un aspecte que incorporem des de les entitats és el treball en xarxa, un repte quan parlem d'incorporar la perspectiva intercultural en els nostres processos, activitats i esdeveniments. El treball en xarxa implica posar sobre la taula la necessitat de debatre i posicionar-nos per tal d'establir una **estratègia política**, tot construint un escenari comú que superi les desigualtats que ens trobem en la realitat on cohabitarem. L'objectiu és que el treball en xarxa sigui creatiu i es basi en:

- **Identificar els privilegis i opressions** existents per qüestions de gènere, edat, classe, origen, raça, cultura, idioma, entre d'altres.
- **Responsabilitzar-nos dels privilegis** que hem identificat per tal de cedir espai i escoltar les veus d'altres persones, entitats i col·lectius.

3. Estratègies

- **Renunciar a les parcel·les de poder** que ocupem, amb l'objectiu de que les decisions es prenguin de manera més democràtica.
- **Desenvolupar estratègies metodològiques** que ens ajudin a veure les diferències com una possible font de millora.
- **Establir compromisos crítics permanents** que ens permetin desafiar els models que hem utilitzat fins ara per desenvolupar-ne de nous, amb una mirada compartida.

Un exemple de treball en xarxa amb voluntat **d'establir espais d'intercanvi i de creació de discurs polític** és la *Fira d'Economia Social i solidària migrant i diversa*, que aposta per generar un projecte comú, tot creant alternatives econòmiques diverses i transformadores. Així, per tal de redefinir les relacions socials i econòmiques, s'han creat sinergies per trobar nous circuits i espais de trobada amb l'objectiu de promoure l'antiracisme com un valor de l'economia social i solidària.

Com hem comentat, la *Guia Entre Terres* és, també, un exemple de treball en xarxa on la **col·laboració** ha estat **rica i plural**, integrant la perspectiva de cada una de les entitats participants per tal de consolidar una estratègia conjunta basada en els principis inter culturals.

A més, treballar conjuntament ens ofereix la possibilitat de ser creatives i participar activament en el desenvolupament de mecanismes diversos, convertint-nos en **agents de canvi** per transformar les relacions desiguals que imperen.

Cal trencar amb els models que ens han fet creure que uns coneixements i unes pràctiques són més vàlides que altres segons les característiques (gènere, classe, raça...) de les persones o entitats que les desenvolupen, a través del reconeixement recíproc i de la disponibilitat per la cooperació i el treball en xarxa.

3. Estratègies

Per això, us proposem que sigueu vosaltres les que definiu, en cada cas, què és allò que més s'ajusta a les vostres necessitats. Podeu fer un cop d'ull a les següents iniciatives que estan en marxa sobre diferents àmbits, per veure com de divers pot ser el treball en xarxa, i tot el seu abast. Aquests són alguns exemples que nodreixen el teixit comunitari, la complicitat i els espais de lluita a partir d'experiències diverses:

- **Col·laborar en moments concrets** per coordinar accions, dinamitzar mobilitzacions i pressionar per aconseguir canvis legislatius, entre altres, com la [campanya per despenalitzar la venda ambulant](#), iniciada pel [Sindicat Popular de Venedors Ambulants](#). Actualment, ja s'hi han sumat molts col·lectius, entitats i persones que lluiten per posar la vida de les persones al centre i fer front comú al racisme institucional i les seves lògiques racistes, presents en la vida quotidiana. Un altre exemple és la col·laboració que va mantenir Casals de Joves amb la fundació Cepaim que basa la seva activitat en l'acollida de persones refugiades. D'aquesta manera, van organitzar visites a alguns casals federats perquè les joves migrants poguessin conèixer i participar d'aquests projectes.

- **Crear aliances** sectorials amb l'objectiu d'unir entitats, col·lectius i persones per fer front comú a situacions concretes i trobar alternatives que tinguin incidència. Per

exemple, les [Escoles populars de Manresa, Sabadell, Ripollet i La Bordeta](#), que davant de les problemàtiques vinculades amb l'habitatge, troben en la organització col·lectiva l'alternativa per a fer front a situacions quotidianes d'exclusió. Una altra experiència interessant la trobem en el cas del casal popular la Traca que, de forma anual, organitzen el [Que no Cumbia el Pánico](#), un festival de cultura i música llatinoamericana que co-organitzen amb diferents col·lectius de persones llatinoamericanes del seu barri. A més, el Casal de joves del Besòs manté una col·laboració estreta i una comunicació fluida amb Unitat contra el feixisme i el racisme (UCFR) per tal de desenvolupar conjuntament una guia antiracista per les festes majors.

- **Formar part d'entitats de coordinació** on es cerca un comú denominador, tot respectant les peculiaritats de les organitzacions implicades. Un exemple en són els grups d'habitatge, sindicats de barri i de llogaters, PAH'S i PAC's, entre altres, que desenvolupen el [Congrés d'Habitatge de Catalunya](#), gràcies a la participació en assemblees de base per encarar la defensa de l'habitatge i millorar les condicions de vida de les persones. També destaquem la [Unitat contra el feixisme i el racisme](#), que aplega centenars d'entitats i col·lectius autogestionats, de sensibilitats diverses, amb l'objectiu de treballar plegats per posar fre al creixement del feixisme i el racisme.

3. Estratègies

Amb aquestes accions, es tracta de revertir la situació per tal de crear nous models propis a escala local i regional, ja que no existeix una única manera de treballar en xarxa. A continuació us proposem una sèrie de preguntes que us permetran fomentar el debat a les entitats i desenvolupar el vostre propi concepte de treball en xarxa:

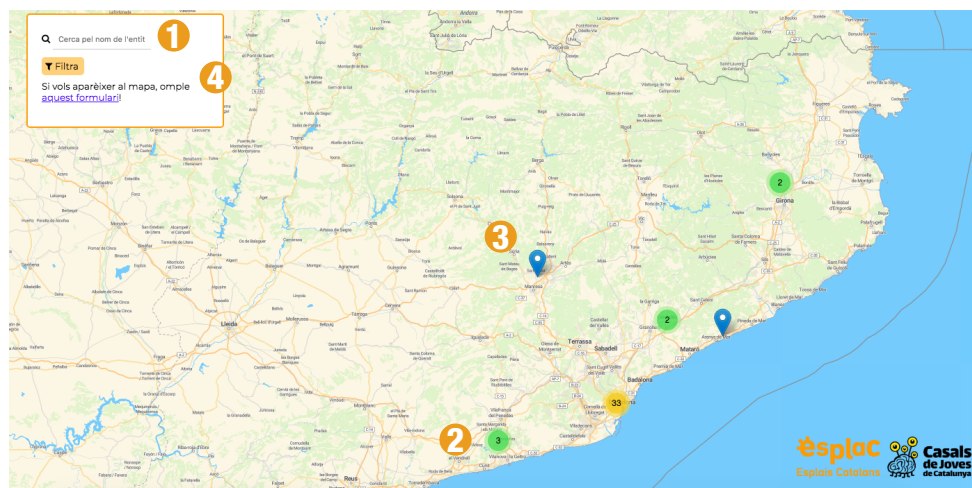
- *Per qui està formada la vostra entitat?*
- *Us esteu coordinant amb altres entitats?*
- *Quin és l'abast territorial de les vostres accions?*
- *Amb quines entitats de l'entorn voleu col·laborar? Per què?*
- *Quins són els valors fonamentals en els que us baseu per treballar en xarxa?*
- *Què esteu disposades a aportar en aquest treball conjunt?*
- *A què esteu disposades a renunciar?*
- *Quins objectius us marqueu? Quines accions us ajudaran a dur-los a terme?*

El document que teniu entre mans també és un exemple de treball coordinat. Amb la voluntat de desenvolupar la perspectiva intercultural i integrar-la a les nostres activitats i processos, hem volgut crear aquest recurs per tal que que l'aprofiteu totes vosaltres, passant per un procés de revisió interna i apostant per la redefinició dels objectius comuns, ampliant-los per fer-los més diversos.

4. Com utilitzar el mapa?

En aquest document aportem un marc per encarar el mapa d'entitats: un projecte conjunt que hem desenvolupat gràcies a la col·laboració de la Federació de Casals de Joves de Catalunya i Esplais Catalans, amb els interessos comuns de **formar-nos, revisar-nos i crear discurs polític per tal d'incloure la diversitat com a eix transversal de les activitats i processos de les entitats.**

Amb aquest recurs us convidem a fer un cop d'ull a les entitats que podeu trobar al mapa, per tal que pugueu **crear interaccions i vincles basats en la cooperació i la creació de models orgànics que s'adaptin a les necessitats de cada cas.** A continuació us mostrem una imatge del mapa, perquè us en feu una idea, i us expliquem els diferents espais que hi podeu trobar:

[Clica aquí](#) per accedir al mapa d'entitats.

1 Desplegable per poder fer la recerca d'entitats, aplicant els filtres. **2** Agrupació de diferents entitats en un territori proper. **3** Per veure l'entitat, només has de clicar la xinxeta i apareixerà la seva fitxa. **4** Aquest mapa s'anirà actualitzant de forma periòdica i si en vols formar part, només cal que omplis l'enquesta que apareix al mapa.

**Casals de Joves
de Catalunya**

C/ de la Independència 357
08026 · Barcelona
931 690 086
casaldejoves@casalsdejoves.org
casaldejoves.org

 CasalsDeJovesDeCatalunya
 @casalsdejoves
 @casalsdejoves

esplac

Esplais Catalans

C/ Avinyó 44, 2na planta
08002 · Barcelona
933 026 103
esplac@esplac.cat
www.esplac.cat

 Esplais Catalans, Esplac
 @esplaiscatalans
 @esplaiscatalans

Amb la col·laboració de:

